

ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΙΩΣΗΦ (17)-ΑΣΚΗΣΗ, Η ΜΗΤΕΡΑ ΤΟΥ

[...ός / Ορθόδοξη πίστη](#)

Σ

Ύστερα ο εργοδότης και Κύριος,

στου οποίου τον αμπελώνα εργαζόμαστε, δεν είναι άλλος παρά ο Πατέρας και σωτήρας μας, που ορκίζεται στο όνομά του για τη σωτηρία μας και προκαλεί χαρά στον ουρανό για τη δική μας επιστροφή και μετάνοια. Ουδέποτε, λοιπόν, να γίνεται παραδεκτή η αποθάρρυνση όσο και αν τα πράγματα τη δικαιολογούν. Δεν δεχόμαστε μεσίτη η δικολάβο, μεταξύ μας και του Θεού, το διάβολο. Στο Θεό φταίξαμε; Στο Θεό απολογούμαστε· αφού μόνος του μας παραχωρεί μετάνοια για το σφάλμα «έως εβδομηκοντάκις επτά» δηλαδή απεριόριστα.

Πολεμώντας την αποθάρρυνση δεν εννοούμε την αδιαφορία η αναίδεια στην

ιερώτατη πάλη της μετάνοιας. Διακρίνουμε όμως τις αναρίθμητες μορφές της ανθρώπινης αδυναμίας και το λαβύρινθο των αλλοιώσεων, που ανύστακτα μας πολεμούν και τη δολιότητα του εχθρού, που επιδιώκει την ολοκληρωτική ήττα του θύματός του, αφού η απόγνωση ισοδυναμεί με αυτοκτονία. Αναρίθμητα παραδείγματα, τόσο στην Αγία Γραφή όσο και στις διηγήσεις των Πατέρων, μας πείθουν για την άπειρη αγαθότητα και φιλανθρωπία του Θεού και Πατέρα μας, αλλά και για τη δολιότητα και πονηριά του σατανά, που υπερβάλλει και μεγεθύνει τις καταστάσεις για να αποθαρρύνει τον άνθρωπο.

Τονίζοντας ο κορυφαίος των πατέρων μας, αββάς Ησαΐας, τη σημασία του θάρρους και της ένθεης τόλμης, μας γράφει το εξής θαυμάσιο απόφθεγμα: «Η δυναμис των θελόντων κτήσασθαι τας αρετάς αύτη εστίν ίνα εάν πέσωσι μη μικροψυχήσωσιν, αλλά πάλιν φροντίσωσιν». Μαζί με τη βοήθεια του Θεού, η ανδρεία καρδιά είναι βοήθεια στην ψυχή όπως και η ακηδία (αμέλεια) είναι βοηθός σε κάθε κακία. [\(περισσότερα...\)](#)